

връзки съ търговците от софийската колония¹⁾, той се оплакал, заедно съ други свои сънародници, че софийската църква била поддържана съ мжка от търговците и затова част от разноските и задълженията за поддържането ѝ трѣбвало да се понесат и от занаятчиите-дубровчани въ София²⁾. От други документи се вижда, че презъ 1629 г. той изнасялъ кожи отъ София, обаче, въ съдружие съ провадийски търговци. Характерното за този износъ е, че всички дубровчани, които изнасяли, се картелирали и чрезъ единъ или нѣколко посредници сж експортирали стоките си общо. Отъ сжщата тази 1629 г. сж запазени подробни общи смѣтки на софийските и провадийски търговци, които били подпомогнати временно съ средства отъ цариградските посланици. Този общъ износъ е билъ организиранъ отъ цариградския търговецъ Винченцо Братути, който получилъ като комисионна 15,000 аспри — около 10% отъ стойността на сдѣлката³⁾.

Презъ 1629 г. е направено въ Провадия завещанието на тамошния търговецъ Гиоргио ди Радо. Подобно на другите дубровчани той завещалъ 1500 аспри и други 1000 — за литургии на капелана Пиетро. Завещателътъ билъ въ съдружие съ Гиоргио ди Николо. За изпълнители на завещанието оставилъ Секондо Букия, Николо Форнари и Стефано Водопичъ, които се подписали и като свидетели. Завещателътъ билъ въ оживени търговски връзки съ нѣкои по-големи села изъ българските земи. Сжщия билъ въ търговски смѣтки и съ Николо Златани⁴⁾.

Запазено е едно по-обширно завещание отъ сжщата 1629 година на провадийския търговецъ Джироламо Томицио. Той завещалъ на църквата Св. Мария 10,000 аспри. Сжщия билъ въ търговски смѣтки съ Яковъ Пияде и Салвати — евреи отъ София. Самъ той билъ въ съдружие съ брата си, въ което участвалъ съ 34,000 аспри. Съдружието търгувало съ венециански платове и карисеи, които били складирани въ митницата. Въ частното хранилище на търговеца, находяще се въ митницата, се намирали неговите налични суми. Сжщия билъ въ съдружнически отношения съ нѣкой си Винченцо отъ Търново, който му издалъ полица срещу биволски кожи. Ималъ да взима сжщо по друга полица 17,000 аспри отъ Джиовани Вуковичъ. За епитропи на завещанието били назначени: Секондо Букия, Николо Димитри и неговия тъстъ Джиовани. Подписали сж за свидетели Марко Кавалканти, Гиоргио Далбенъ, Андреа Джиовани Сорго, Андреа Лука Сорго и Николо Форнари⁵⁾.

Това, което е ново за насъ въ завещанието, сж пасажите, въ които се споменава за митницата въ Провадия⁶⁾. Както е известно дубровчаните били освободени отъ плащането на всѣкакви мита въ Турция по силата на специално дадените имъ привилегии. Митницата, за която става дума,

1) Писмо отъ София — м. августъ 1635 на mercanti Ragusei della colonia di Soffia, между които се подписалъ и Ник. Златани. fasc. 15 № 1635.

2) Писмо отъ Nicolo Zlatani coloniero e Troiano Fornari, coloniero отъ София — 25. I. 1635 fasc. 48 № 1856.

3) fasc. 36 № 1782.

4) Testamentum Georgij Radi de Mercevo Ragusini defuncti in Provatto. Test. т. 59 ф. 69.

5) „Testamentum Hieronimi Tomitij defuncti in Provato“. Test. т. 59 ф. 108.

6) „Di piu dichiaro, che tutto quello si trovo in Dogagna nostra di carisee Dichiaro che nel sapetto mio in Dogagna nostra si trova tutti i denari . . .“ п. т.